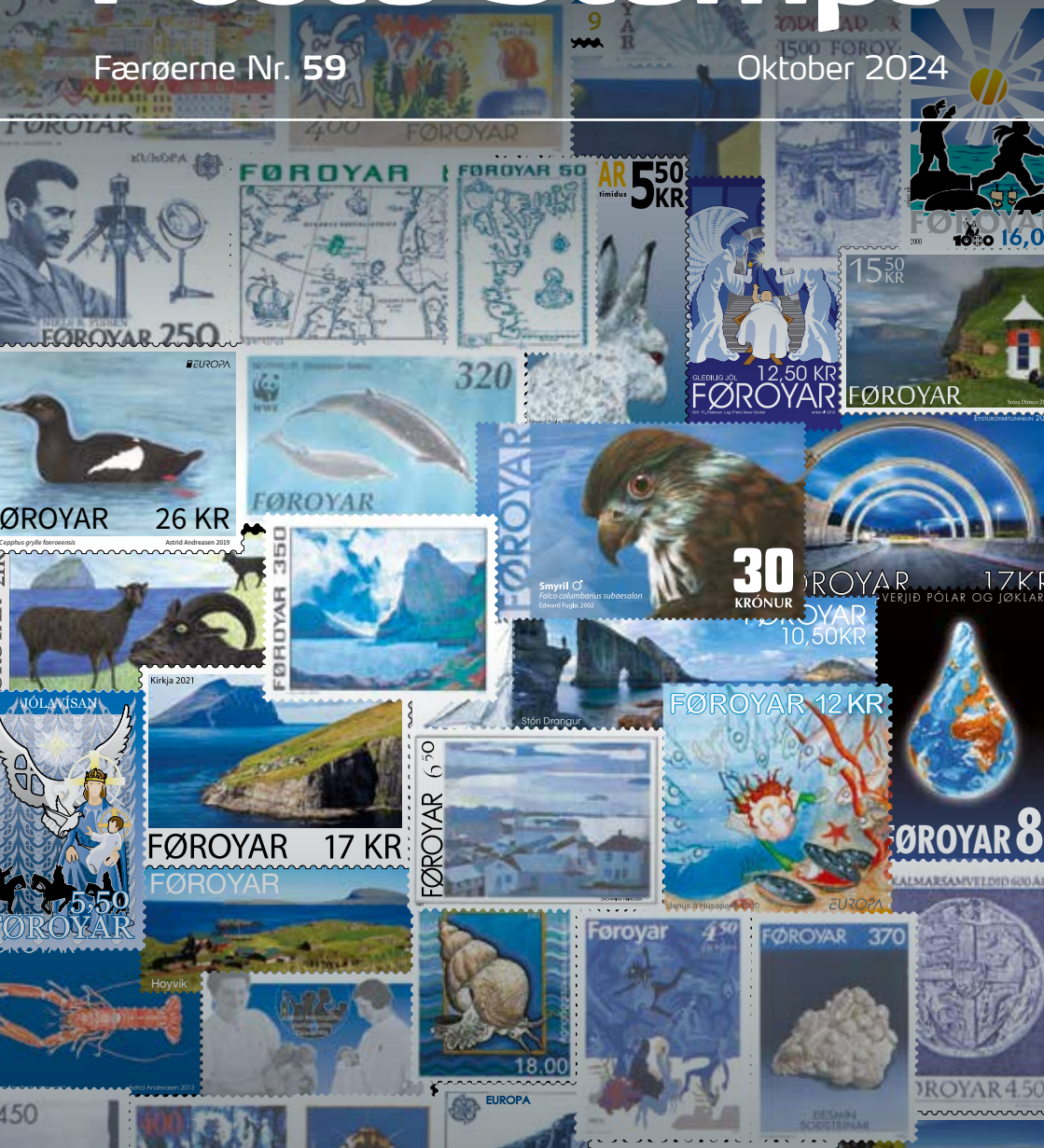

Posta Stamps

Færøerne Nr. 59

Oktober 2024

Posta
FAROE ISLANDS

Færøske frimærker i 50 år

Verdenskendte piløter på Færøerne

Håndbold på Færøerne

750 KR

Arne Vatthamar, Mount Everest

Frankeringsmærker 2025

På havets bund

Turið er en selvlært kunstner. Hendes kreative proces er præget af spontanitet, tilfældighed og nysgerrighed.

"Jeg lader min pensel vandre, hvor den har lyst, og tillader tilfældigheden at forme hvert værk. I det mindste det meste af tiden.

Det, der begyndte som et legende eksperiment med forskellige medier, førte til sidst til en harmonisk forening af akvareller og prikker, som nu er blevet mit kunstneriske sprog," siger Turið.

Tusind prikker

Det er især væsner og liv under vandoverfladen, der kendetegner Turiðs kunst. Det særlige ved hendes stil er de mange tynde lag af vandfarver, farverige sammensætninger og en mængde prikker, som bringer denne skjulte verden under overfladen frem i lyset. "Hvert maleri består ofte af tusindvis af prikker. Man kan sige, at prikkerne er mit kunstneriske varemærke," siger Turið.

Billedsproget bag prikkerne

Selvom vandfarverne og prikkerne fandt sammen i en legende proces uden mål og med, har Turið med tiden udviklet sin egen personlige stil. Og selvom det hele begyndte som

På havets bund

Kunstner: Turið Teitsdóttir

tilfældigheder, er tankerne bag kunsten alt andet end tilfældige.

"Jeg fokuserer på mikroskopiske landskaber, som vi nogle gange glemmer eksisterer. Selvom vi ikke ser disse væsner i hverdagen, er dette parallelunivers under vandoverfladen fuldt af liv og skønhed. Det er alt dette mikroskopiske liv i det uendeligt store univers, som fascinerer mig. Jeg tænker tit på denne utroligt mangfoldige del af verden, som de fleste af os har en tendens til at glemme. Og jeg tænker på, hvordan alt levende på en eller anden måde er forbundet," siger Turið.

Stor nysgerrighed

Det er nysgerrighed, der driver Turiðs arbejde. Med tiden er kunsten blevet en del af hendes DNA, og når hun ikke beskæftiger sig med kunst, mærker hun et tomrum indeni.

"Kunsten skaber en balance i mit liv. Kunsten blev hurtigt en uundværlig del af

min identitet. Når jeg ikke beskæftiger mig med kunst – enten i tankerne eller med hænderne – føles det som om, der mangler noget vigtigt. Den skabende proces er utroligt givende og nærende, en tilstand som jeg hele tiden forsøger at være i. Jeg er altid nysgerrig efter at se tingene på ny, få inspiration fra andre kunstnere og tilføje nyt til det, som jeg allerede er i gang med. Men når alt kommer til alt, så er formålet med kunsten at skabe et levende farverigt univers på papir, som gennem folks syn vækker følelser og tanker hos dem. Bare det er en fascinerende tanke i sig selv, at jeg med en pensel kan påvirke folks tanker og følelser," siger Turið til slut.

Alle disse tilfældigheder og små detaljer opfordrer iagttageren til ikke kun at se, men også til at føle, standse op og reflektere over de skjulte verdener, der udfolder sig både under overfladen og i tankerne.

Færøske

Frimærker i 50 år

Føringatíðindi den 19. december 1895 gengiver Berlingske Tidende fra oktober 1845 under overskriften: "Engelsk særhed".

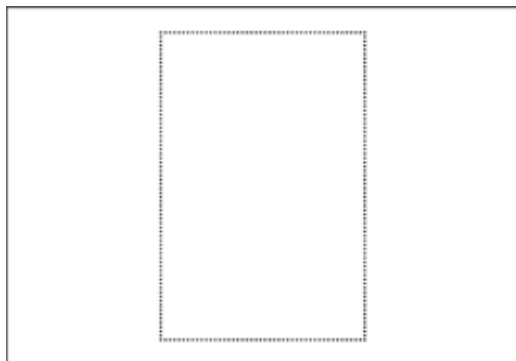
Heri står der: I England er det billigt at sende breve. Postvæsenet sælger små firkantede papirlapper med et billede af dronningens hoved, som man sætter på de breve, der skal sendes uden betaling. Når brevene ankommer til posthuset, bliver der sat et sort kryds over "frimærkerne", så de ikke kan genbruges. Disse små dronningehoveder er ret søde, og englænderne viser en af deres særheder ved at samle på sådanne "stempler". Heraf kan man se, at danskerne før 50 år siden hverken havde frimærker eller vidste, hvad de var. Nu er drenge i Tórshavn lige så "sære" som englænderne dengang med at samle på frimærker.

Disse "drenge" var som samlere med fra begyndelsen, da danske frimærker blev solgt på Færøerne fra 1870. Det var sandsynligvis også de samme "drenge", der senere ønskede færøske frimærker. For i avisen Dúgván den 15. maj 1909 ses et læserbrev med overskriften: "En Reform – Kundskab er Magt". Heri fremføres det, at allerede da Føroya Banki blev etableret

Færøske frimærker i 50 år

Design: Kári við Rættará

Design ikke officielt endnu.

i 1906, blev ideen om færøske pengesedler født – men hvorfor ikke færøske frimærker, spørges der. Flere grunde nævnes, bl.a. at "et par af Danmarks Bilande, Island og de vestindiske Øer", havde fået egne frimærker.

Interessen for færøske frimærker blev endnu tydeligere i Dimmalætting den 11. september 1909, da avisen bragte nyheder fra et byrådsmøde samme uge. På dagsordenen var der: "Fra Købmand C.C. Johansen og Handelsbetjentene Johs. O. Joensen og J. Jensen forelaa dere Andragende om Indførelse af færøske Frimærker med særlige stedlige Motiver. Der vedtoges at henvise Andragerne til Lagtinget."

Sagen om færøske frimærker havde været behandlet i Lagtinget i 1906 uden resultat, men nu blev den rejst igen i Færøernes Lagting: "XXIV – Angaaende Udstedelse af særlige færøske Frimærker". Foruden de

samme personer, der havde skrevet til Byrådet, kom der en ny til, nemlig H. Wenningsted Tórgarð. Brevet var dateret Tórshavn den 28. juli 1910. Der blev nævnt flere argumenter for færøske frimærker: At skabe opmærksomhed om Færøerne, sætte Færøerne på verdenskortet, tiltrække flere turister, økonomisk gevinst fra salg og samlere – det blev påpeget, at postvæsenet på Færøerne i 1909 havde solgt frimærker for 19.000 kr., hvilket kunne stige betydeligt med smukke færøske motiver på egne frimærker med færøsk tekst. Vedlagt var frimærker fra "Helgoland", der havde både tysk og engelsk tekst – således var der intet i vejen for, at Færøerne som "biland" kunne have egne frimærker.

Lagtinget havde tre behandlinger af sagen. Det endte med en afgørelse den 9. august 1910, hvor 19 stemte for og

Førstedagskonvolutter med de første færøske frimærker.

Foto: Alan Brockie

ingen imod, at "Der henstilles til Andragerne at henvende sig til Generalpostdirektoratet". Lagtinget ønskede ikke at påtage sig nogen økonomisk risiko vedrørende posttransport mellem lande, hvilket syntes at være hovedårsagen til denne beslutning fra Lagtinget.

De mange efterfølgende år med bl.a. to verdenskrige var Færøerne tæt på at få egne frimærker, men det endte med "provisoriske" frimærker både i 1919 og igen under Anden Verdenskrig – men denne gang var det altså tæt på. Tyskland havde besat Danmark den 9. april 1940, og efterfølgende blev situationen på Færøerne alvorlig vedrørende frimærker. I november 1940 vedtog Lagtinget følgende forslag: "Tinget anbefaler, at de frimærker, som postvæsenet her i landet sandsynligvis vil blive nødt til at få trykt på grund af krigssituationen, laves med færøske motiver." Færøernes Filatelistforening havde også indsendt en skrivelse til Lagtinget om mulige færøske frimærker, men det hjalp ikke meget, for denne beslutning fik ingen betydning. Ifølge loven om "Bestemmelser om midlertidig Styrelsesform på Færøerne" havde amtmanden Hilbert det afgørende ord i denne sag. Hans beslutning var, at de danske frimærker på Færøerne blev overstemplet for at dække behovet for frimærker. Det hjalp også, at frimærkepakker kom fra Danmark via Verdenspostforeningen i Bern til Færøerne. I 1943 pressede partiet Fólkaflokkurin igen på for at få færøske frimærker, men Hilbert afviste. Man kan sige, at krigen var "for kort" til, at Færøerne fik frimærker denne gang, da man samtidig havde en amtmand, der kæmpede for at bevare status quo i rigsfællesskabet.

I 1948 blev hjemmestyreloven vedtaget, og efter den kunne Færøerne overtage området,

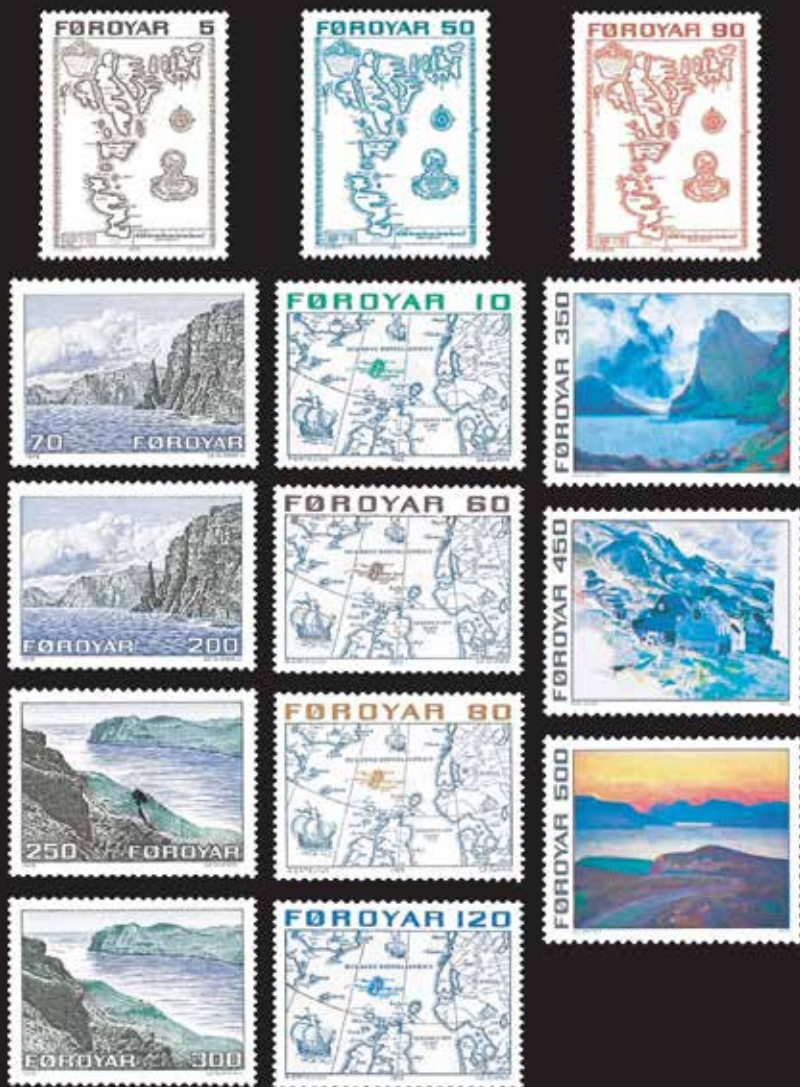
der vedrørte post. Derfor blev der vedtaget en beslutning i Lagtinget i september 1948, om at landsstyret kunne overtage postvæsenet gennem forhandlinger med de danske myndigheder. De forhandlinger førte dog ikke til noget resultat, og derved blev bemyndigelsen "parkeret". Derfor blev der heller ikke færøske frimærker på dette tidspunkt, men Færøerne fik egne pengesedler omkring denne tid.

Lykken vender, når man mindst venter det, som man siger. I de følgende mange år skete der ikke noget afgørende – sagen blev vendt med jævne mellemrum, men for at gøre en lang historie kort, så blev der først i begyndelsen af 1970'erne diskuteret, om det skulle være færøske frimærker med teksten DANMARK eller, som Lagtinget vedtog i 1973 med henvisning til beslutningen fra 1948: Færøske frimærker og FØROYAR. Her gav Lagtinget sig ikke.

Færøerne fik deres første frimærker den 30. januar 1975, som var udgivelsesdagen – i første omgang udgivet af P&T, det danske postvæsen. 14 forskellige frimærker – motiverne var kort af Færøerne og landskabsbilleder, hvor kunstmalerne også deltog. Jeg husker dagen tydeligt, for som dreng var jeg meget interesseret i denne begivenhed.

Postvæsenet blev overtaget et år senere, den 1. april 1976, og i en navnekonkurrence fik det navnet "Postverk Føroya" – idéen kom fra en frimærkesamler, Hanseman Joensen – efterfølgende blev de færøske frimærker udgivet af det færøske postvæsen.

Álvur Danielsen.

De tre øverste frimærker illustrerer et kort over Færøerne fra bogen "Færoæ et Færoa reserata" (1673) af Lucas Jacobsen Debes. Frimærkerne 1-11 blev graveret af den kendte Czesław Slania og trykt på Frimærketrykkeriet, København, mens frimærkerne 12-14 blev trykt i dybtryk på Finlands Banks Seddeltrykkeri. Tal og bogstaver blev tegnet af Lydia Laksafoss.

Verdenskendte

Piloter på Færøerne

Verdenskendte piloter på
Færøerne: Antonio Locatelli
og Charles Lindbergh

Kunstner: Janus Dam
Guttesen

"Fredag aften ved 19 tiden hørtes pludselig en fjern summen fra sydøst, som fra en stor spyflue – og i samme stund dukkede et stort stankelben op syd for Nólsoy.

"Flyveren!" råbte folk og stirrede betaget op i luften efter dette fremmedartede fartøj, som nu larmede lige så voldsomt som en motorbåd, mens det fløj ind over fjorden, drejede østpå i en bue lige over vagthusbakken – og fortsatte over hustagene ud på bugten, hvor det slog smut mod vandet i fuld fart, drejede mod land igen og lagde sig stille og roligt for anker ud for Tinganes..."

Sådan skrev avisen Tingakrossur om begivenheden den 15. august 1924, da den italienske luftkaptajn Antonio Locatelli og hans besætning landede med deres Dornier Wal vandflyver på bugten ud for Tórshavn. Byens anden avis, Dimmalætting, kunne berette, *"at Køer, der var tøjrede ovre ved Skansevejen, blev saa forskrækkede, at de rev sig løs og galopperede omkring, som var de gale, medens Maagerne i ilsom Flugt fjernede sig fra Kirketaget, aabenbart dødeligt forskrækkede for den nye kæmpestore Konkurrent paa de Færdselsveje, hvor de og andre bevingede Kollegaer tidligere havde været eneraadende..."*

Antonio Locatelli

Antonio Locatelli blev født i Bergamo Italien i 1895. Under første verdenskrig var han tilknyttet en flyveenhed i den italienske hær og fik pilotlicens i 1915. Han fløj 523 missioner under første verdenskrig, hvor han udmærkede sig ved dristige operationer, bl.a. ved at flyve solo rekognosceringstogt over Wien i 1918.

Efter krigen opholdt Locatelli sig en overgang i Sydamerika, hvor han i 1919 satte rekord som den første pilot som fløj over Andesbjergene fra Argentina til Chile. Han kom helt op i 6500 meters højde ved den lejlighed.

I mellemkrigstiden var Locatelli aktiv i det fascistiske parti og en overgang suppleant i parlamentet.

Antonio Locatellis togt i 1924 var for at undersøge mulighederne for flyveruter mellem Europa og Amerika.

Locatellis havari

Dagen efter sin ankomst til Færøerne rejste Locatelli videre. En større folkemængde var mødt op ved havnen lørdag morgen – og klokken 9, den 16. august 1924, lettede Dornier Wal flyet igen, slog et sving over Kirkjubøreyn og satte kurs mod Island, hvor det ankom i Hornafjørður på sydøst kysten klokken 12.

I Island mødte Antonio Locatelli amerikanske piloter, som nogle dage forinden havde krydset Atlanten. Amerikanerne var derfor klar over, at han var på vej mod USA – og det skulle vise sig at redde hans liv senere.

Den 21. august forlod Antonio Locatelli og hans besætning Island. Men da de ikke kom frem til destinationen i Grønland, slog de amerikanske piloter alarm - og deres følgeskib, krydseren "Richmond" startede en eftersøgning af italienerne. Sent om aftenen den 24. august fandt "Richmond" Locatellis vandflyver flydende ca. 100 sømil fra den grønlandske østkyst. De havde været nødt til at lande på havet på grund af tæt tåge – og flyet var så medtaget at det ikke kunne lette igen. De havde da drevet på havet i tre døgn. Locatelli og hans besætning slap med livet i behold – men selve missionen endte med havariet ud for Grønland.

Den 15. august 1924 landede det første fly på Færøerne.

Kilde: Føroyar í flogsøguni

Da Italien invaderede Etiopien i 1936, var Antonio Locatelli med som kaptajn på et bombefly. Her blev han skudt ned under et bombetogt og døde, kun 41 år gammel.

Transatlantisk flyvebådsrute?

Efter Locatellis besøg i 1924, blev Færøerne sporadisk besøgt af pionerer indenfor luftfart, som - på grund af manglende flyvepladser på land - altid brugte vandflyvere. De fleste besøg var ekspeditioner for at undersøge mulighederne for at etablere transatlantisk flyforbindelse mellem Europa og det amerikanske kontinent.

Charles Lindbergh på Færøerne

Det vakte derfor en vis opsigt, da der i 1933 kom besked om, at den bedst kendte af flyverpionererne, Charles Lindbergh, muligvis ville mellemlande her. Han skulle gennemføre en ekspedition for flyselskabet Pan American Airways, for at undersøge forholdene for en flyrute mellem New York og København.

Nogle år tidligere, i 1927, havde Charles Lindbergh gennemført den legendariske soloflyvning direkte fra New York til Paris med flyet "Spirit of St. Louis", hvilket sikrede ham en plads i flyvehistorien som den kendteste pilot nogensinde.

Den fåmælte pilot

Folk i Tvøroyri var spændte på hvorvidt den berømte pilot overhovedet ville vise sig. Til sidst indløb der dog en besked om, at han ville komme den 22. august. Men dagen kom og gik, uden at noget fly viste sig - og man antog derfor, at Lindbergh havde passeret Færøerne og var fløjet direkte til Shetlandsøerne.

Dagen efter, den 23. kom der dog et telegram om at Lindbergh havde forladt Reykjavík og ville lande på Trongisvágsvjørður. Straks derefter kom flyet ind over fjorden og satte sig på vandet lige ud for byen.

Det vakte en del forbavselse, da Lindbergh kom i land med sin kone Anne Morrow, som viste sig at være navigatør og

telegrafist på rejsen. Byrådet i byen havde forberedt en stor fest, men parret undskyldte sig. De havde året før oplevet den tragedie, at deres toårige søn var blevet kidnappet og senere fundet død – så de var ikke opsat på fest så kort tid efter det frygtelige tab.

Parrets vært, rederen Gudmund Mortensen, arrangerede derfor en mindre middag med nogle få gæster. Charles Lindbergh var venlig og forekommende, men yderst fåmælt om formålet med missionen. Den senere så kendte færøske forfatter, Jørgen

Franz Jacobsen, som da var journalist for den danske avis Politiken, prøvede at spørge om den planlagte flyrute til København, men Lindbergh afviste venligt alle spørgsmål vedrørende ekspeditionen.

Allerede ved middagstid dagen efter, sejlede Lindbergh parret ud til deres flyver, fulgt af adskillige både. De stillede tålmodigt op til fotografering, hvorpå de entrede maskinen og fløj ud af fjorden igen, med kurs mod Shetlandsøerne.

Kilder: *Føroyar í flogsøguni* af Niels Juel og Jógvan Arge. Tingakrossur 20. august 1924. Dimmalætting 20. august 1924.

**Charles Lindberghs fly landede på
Trongisvágsfjørður 23. august 1933**

Kilde: *Føroyar í flogsøguni*

Færøsk Håndbold

Færøsk håndbold

Fotos: Álvur Haraldsen og Uroš Hočevar/kolektiff images.

25KR: Elias Ellefsen á Skipagøtu, THW Kiel

48KR: Jana Mittún, Viborg HK

Håndbóltssamband Føroya (Færøernes Håndboldsforening) blev stiftet den 19. april 1980, men det var helt tilbage i 1920'erne, at færinger begyndte at spille håndbold.

Håndboldens begyndelse på Færøerne

Det var kvinder, der først begyndte at spille håndbold på Færøerne. Piger i *Realskolen* i Tórshavn begyndte at spille håndbold i Realskolens gård i 1928-29, da en ung dansk lærerinde var vikar i Tórshavn i en kort periode. Hun introduerede sporten for de færøske piger. Drengene sluttede sig efterhånden til, og den første klub, Neistin, blev stiftet den 21. marts 1931. Interessen for sporten spredte sig hurtigt, og flere klubber blev stiftet i løbet af 1930'erne.

Efter at *Ítróttarsamband Føroya* (Færøernes Idrætsforbund) blev stiftet i 1939, begyndte man at arrangere en landsdækkende håndboldturnering. Den første færøske mesterskabsturnering fandt sted i 1943. Både kvinder og mænd deltog med henholdsvis syv kvindehold og fire mandshold. Hos kvinderne deltog Neistin, Aldan, Ternan, Stjørnan, Vípan, TB og VB. Hos mændene konkurrerede StÍF, VíF og to hold fra Tórshavn; det ene bemandet af spejdere, det andet af *Havnar Firnleikafelag* (Tórshavns Gymnastikforening). Året efter var deltagelsen mere end fordoblet, og 26 hold deltog i det færøske mesterskab i 1944. Blandt holdene, der deltog i de færøske mesterskaber i disse år, men som ikke længere eksisterer, kan nævnes Báran fra Hvalvík, Borgin i Porkeri, Viljin i Skálavík, SvB i Sandvík, HÍF i Húsavík og Klettur i Skúvoy.

Haller og internationalt medlemskab

I 1970'erne blev flere idrætshaller bygget rundt om på øerne, hvilket styrkede sporten væsentligt. Færøerne fik internationalt medlemskab i det internationale håndboldforbund, IHF, i 1972,

og deltog også i internationale turneringer gennem 1970'erne og ind i 1980'erne – en fremgangsrig tid, hvor håndbolden blomstrede.

Efter en noget ustabil periode med mindre aktivitet senere i 1980'erne, 1990'erne og 2000'erne, har sporten igen taget fart. I 2013 blev der lagt en målrettet udviklingsplan for at sikre en stabil og vedvarende fremgang på niveau med vores nabolande. Aktiviteten skulle sikres bedre økonomisk, administrativt og sportsligt.

Færøerne på højeste niveau

Udviklingen har været tydelig. Færøerne deltager nu regelmæssigt i slutspil med ungdomslandshold, og det med gode resultater. Herrelandsholdet og kvindelandsholdet har nu også kvalificeret sig til EM-slutrun-

derne i 2024, hvilket virkelig har givet færingerne en sport at samles om, hvor vi konkurrerer på højeste niveau på den internationale scene. Færøske professionelle spillere kan nu også ses i de bedste håndboldklubber og ligaer i Europa og bliver regelmæssigt omtalt i internationale sportsmedier. De er blevet forbilleder for færøske børn og unge.

Denne gode udvikling har styrket interessen for at spille håndbold på Færøerne, og interessen er i dag rekordhøj. Der er 13 klubber, og omkring 3.100 dyrker håndbold, hvilket gør Færøerne til det land med det højeste antal håndboldudøvere per indbygger, cirka 5%, og med en ligelig fordeling mellem kønnene.

Ári Rouch

Pernille Brandenborg,
landsholdsspiller

Foto: Andrei Antal

Landskab: Víkar

Víkar

Foto: Thomas Vikre

Víkar ligger på nordsiden af Vágur. Fra Gásadalur nordpå til Víkar er der godt 15 km at gå.

Turen går fra Gásadalur op til Gresskarð, som er 518 meter højt. Derefter går man ned i Gresskarðadal og videre til Sniðdal. Herfra kommer man til Neytagjógv, og når man er kommet ned gennem kløften, er man på Víkar.

Omtrent samme tid, som man satte bo på Hvítanes og Slætanes (i 1830'erne), bosatte Jákup Jógvansson fra Sørvágur (1792-1885) sig på Víkar i 1833 sammen med sin kone, Sára Sofía Ábramsdóttir, der var fra Gásadalur. Nogle år senere slog Rasmus Jóannesarson fra Gásadalur (1798-1875) og Maria Súsanna Óladóttir fra Bø sig ned der. Kort tid efter at Rasmus flyttede til Víkar, kom Hanus Jóannesarson fra Mykines (1808-1888) og hans kone, Siggá Pætursdóttir fra Vestmanna, og bosatte sig. I 1855 var indbyggertallet på sit højeste, hvor 16 personer boede i de tre huse. Men Hanus og Siggá blev ikke boende. De flyttede igen i 1860'erne.

Husene var almindelige færøske træhuse med græstørvtage, og der hvor vindretningen var værst, byggede de en kampestensmur. Disse tre huse lå på en smuk, flad slette, og hvert hus havde sin egen indmark, som der stadigvæk er tydelige spor af. Omkring hver indmark byggede de stenmure i en sådan højde, at fårene ikke kunne springe over. Jordbunden på Víkar er god, så der var nemt at nydyrke.

De levede af landbrug, fuglefangst og fiskeri. De tilvirkede og solgte uldtrøjer. Kornet voksede godt, men de tærskede dog ikke meget korn, da stedet er meget udsat for vind; vindstødene gjorde tit stor skade på kartoffelmarkerne.

Tørveforholdene var gode. Man kan stadig se, at tørveområderne lå både øst og vest for bygden, lidt højere oppe end husene. Der skulle graves meget, før de nåede ned til tørven. Hvert hus har haft tørvegemme i udmarken, og mindst ét har haft tørvehus.

Det er bemærkelsesværdigt, hvor meget disse folk har bygget. De byggede også to bådehuse, og det tredje bådehus blev brugt til mindre både. De lavede også en lang række af træstokke til at trække både opad.

Der er en brændingsplads, men det er svært at sætte en båd i vandet, og det er en tung opgave at trække båden op igen. Men bygden lå godt i forhold til bådfiskeri, og mændene i de første to generationer var flittige fiskere. De solgte fisk. Tredjegenerationen drev ikke meget hjemmefiskeri; de tog til søs.

Levevilkårene på Víkar var ikke gode, så denne lille bygd fik kun kort levetid. Befolkningen blev langsomt, men sikkert, mindre,

og i 1910 var der kun tre mænd tilbage af den tredje generation. Inden året var omme, flyttede også de væk, og bygden blev affolket.

Der er utrolig smukt på Víkar. Den brede slette omgivet af de høje bjerge er storslået at se. Udsigten mod nord ud over havet er fremragende, og mod øst kan man se klipperne ved Miðvágur mod nord, og i det fjerne kan man skimte Streymoy. Mange turister besøger området om sommeren.

Heini F. Petersen

Víkar

Foto: Óli Gardshodn

Ny udgivelse:	Færøske frimærker i 50 år	Verdenskendte piloter på Færøerne
Udgivelsesdag:	30.01.2025	24.02.2025
Værdi:	50,00 DKK	25,00 og 35,00 DKK
Nummer:	FO 1030	FO 1031-1032
Format, frimærke:	30 x 40 mm	56 x 25 mm
Format, miniark:	100 x 70 mm	
Fotos / Kunstner:	Kári við Rættará	Janus Dam Guttesen
Trykteknik:	Offset	Offset
Trykkeri:		
Posttakstgruppe:	Registreret brev	Brev på Færøerne, og til udlandet, 0-100 g.
Andre produkter:		Hæfte med 6 selvkæbende frimærker

Frimærkerne er kun prøvetryk og ikke nødvendigvis den endelige version.

Ny udgivelse:	Håndbold på Færøerne	Landskab: Vikar	Frankeringsmærker 2025
Udgivelsesdag:	24.02.2025	24.02.2025	02.01.2025
Værdi:	25,00 og 48,00 DKK	35,00 DKK	4 x 25,00 DKK
Nummer:	FO 1033-1034	FO 1035	
Format, frimærke:	40 x 30 mm	40 x 30 mm	55,0 x 22,5 mm
Fotos/kunstner:	Álvur Haraldsen og Uroš Hocëvar/kolektiff images	Thomas Vikre	Turið Teitsdóttir
Trykteknik:	Offset	Offset	Flexotryk
Trykkeri:			All4Labels, Danmark
Posttakstgruppe:	Brev og storbrev på Færøerne, 0-100 g.	Brev til udlandet, 0-100 g.	Brev på Færøerne, 0-100 g.

NB! Nye produkter kan bestilles på dk.stamps.fo ca. en uge før udgivelsesdato

Layout: Posta Stamps
Forside: Posta Stamps
Trykkeri: Føroyaprent

Posta Stamps
Óðinshædd 2
FO-100 Tórshavn
Færøerne

Tel. 00 298 346200
stamps@posta.fo
www.stamps.fo

@FaroelandsStamps
 @faroelandsstamps
 @FaroeseStamps